

प्रसाद चटकन् पुढे झाला. नेहाला सावरत म्हणाला, “अगं, किती घाबरली आहेस. विसरलीस का? कालच मुलांनी हा हाडाचा सापळा दारासमोर लावला होता. तरी सायली चिन्मयला सांगत होती ‘ दादा, मम्मी घाबरेल. आपण ह्या वर्षी Halloween नको साजरा करूया.’

नेहा ‘ Multiple Personality Disorder’ ची पेशंट होती. गेल्या दोन वर्षांपासून तिने स्वतःच्या सभोवती अनेक काल्पनिक मंडळी गोळा केली होती. खोपकर बाई, आफळे कुटुंबीय, आफळेंचा भाचा, वकील निशा सामंत, डिटेक्टिव शाम चव्हाण. इतकेच काय तर आपल्या नवऱ्याचे लग्नबाहय संबंध असणारी त्याची सेक्रेटरी- Kelly ही सुद्धा तिनेच रेखाटलेली व्यक्तिरेखा होती. नेहाच्या डॉक्टरांच्याच भाषेत सांगायचे झाले तर Neha was living in a severe condition, in which, two or more distinct identities take control of an individual. अगदी त्याचप्रमाणे नेहा कधी खोपकर बाईबरोबर संवाद साधे तर कधी पंचवीस वर्षांपूर्वीचे शेजारी आफळे कुटुंबियांत वावरू लागे. तिला विशेष त्रास होत असे तो नवऱ्याची सेक्रेटरी Kelly या व्यक्तिरेखेपासून. वकील निशा सामंत आणि डिटेक्टिव चव्हाण यांच्याशी साधलेल्या संवादाने मात्र नेहा अतिशय हतबल व्हायची.

तिची सध्याची परिस्थिती लक्षात घेता डॉक्टर एका निष्कर्षावर पोहचले होते. नेहा अमेरिकेत राहूनसुद्धा तिने तयार केलेल्या सर्व व्यक्तिरेखा आणि रचलेल्या सर्व घटना भारताशी निगडित होत्या. नवऱ्याकडून हवा असणारा घटस्फोट तिला अमेरिकेत सहज मिळाला असता असे वाटत होते. खोपकर बाई आणि नेहाच्या संभाषणावरून, नेहाचे वास्तव्य एखाद्या चाळीतले असल्याचे चित्रित होत होते. वाडीतील आफळे कुटुंबाच्या आठवणींनी बहुधा नेहा तिच्या बालपणात हरवून जायची. प्रसादने डॉक्टरांना दिलेल्या माहितीनुसार नेहा कुठल्याही खोपकर बाईना किंवा आफळे कुटुंबियांना ओळखत नव्हती. पण नेहा याविषयी प्रसादजवळ कधीच काही बोलली नसल्याची शक्यताही नाकारता येत नव्हती. आणि म्हणूनच डॉक्टरांनी काही दिवसांसाठी नेहाला भारतात घेऊन जाण्याचा सल्ला प्रसादला दिला होता.